

olid väga auklikud, ja peale selle tekkisid teeäärtele suured kraavid, mistõttu sõitjatega juhtus õnnetusi. Teede säärane seisukord oli talumatu ja kutsus esile palju nurinat ja kaebusi. Kirjeldatud olukorra tõttu oli nimetatud teede kordaseadmine hädavajalik kõige kiiremas korras. Selleks aga oli tarvis krediiti, mida Linnavalitsusel ei olnud.

Tartu linn on suuremaid keskusi ja temasse tulevad kokku kõik tähtsamad teed Lõuna-Eestis. Linnal on jõukad tagamaad, kust pidevalt toimub alatine liikumine linna ja tagasi, mispärast teede koormatus tõuseb, eriti linnas, ja sellest on tingitud suured kulud teede ehitamisel ning korrashoiul.

Tartu linna heakorra kulud ulatuvad 260 000 kuni 300 000 kr. aastas, kusjuures suuremaid väljaminekuid nõuab eeskätt teede ja tänavate ehitamine ning parandamine. Rohkem pole linnal oma piiratud sissetulekute juures võimalik teede ehitamiseks kulutada. Eriti raske oli olukord magistraalteede ümberehitamise ja korrashoiu alal 1935. aastal, kus linnale nende teede ümberehitamiseks ja korrashoiuks määrati tunduvalt vähem summasid jõuvankrite- ja bensiinimaksude arvelt kui varem aastail. Nii sai Tartu linn Teedeministeeriumilt:

1930./31. aastal	73 719,05 kr.
1931./32. „	32 601,92 „
1932./33. „	57 964,15 „
1933./34. „	53 271,99 „
1934./35. „	55 198,19 „

1935./36. aastaks saadi ainult 23 000 kr., mille arvel tuli pealegi teostada töid, mis Kaitseministeerium oli ette määranud. Nõnda ei võimaldanud see summa magistraalteede üldolukorra parandamist. Loendatud summade arvel läks korda ümber ehitada magistraalteid ainult üksikute osade kaupa. Suurem osa neist teedest jäi ikkagi väga halba ja võimatusse seisukorda. Nende korraldamist täiel määral polnud võimalik teostada väheste krediitide tõttu. Pealegi vajavad juba olevad kunstkatted iga aastaga ikka rohkem väljaminekuid nende alalhoiuks. Seepärast on hädavajalik, et määratavad summad iga aasta suureneksid, mitte aga vastupidiselt.

Toetudes eeltoodule palus Tartu Linnavalitsus 27. septembril 1935. a. tungivalt teedeministrit arvestada kirjeldatud asjaolusid riiklike teede ehituse erisummade jaotamisel ja raha määrata Tartu Linnavalitsusele vastavalt tõelisele tarvidusele.

Viimase palve puhul Teedeministeeriumi korraldusel 8. oktoobril 1935. a. vaadati maanteed üle sellekohase komisjoni poolt, kes tegi kindlaks maanteede seisukorra ja hädavajalised parandused. Kõigest